

російську культуру», росіяни не повинні нести колективну відповідальність за війну, бо вони також є «жертвами режиму». На Заході активно культивується образ непереможної Росії, з особливою цивілізаційною місією. Вживається термін «Прибалтика», що є складовою старого імперського погляду Москви, а Пакт Молотова – Ріббентропа як спроба фальсифікації історії. Окреслено шляхи щодо подолання постколоніальних та посттоталітарних синдромів як в українському, так і литовському суспільствах.

Ключові слова: Литва, Україна, російський міф, пропаганда, механізми впливу, перекручування історії.

Gražina KADŽYTĖ

Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas

Ukrainietišų ir lietuviškų naratyvų mainai bei jų refleksijos įvairiose istorinėse situacijose

Pranešimas konstruojamas iš individualaus/šeimos patyrimo, informacijos, rinktos viešosios kalbėsenos, medijų bei individualių pokalbių lauke. Temos pasirinkimui paskatą davė www.lrt.lt 2024 m. skelbtas tekstas: „Ukrainietis žuvo Lietuvos partizanų gretose. Jo istorija lieka mįslė“. Pradedant šiame tekste pateiktos informacijos aptarimu, primenami Sibiro tremtinių bendrystės metai ir kasdieninio bendravimo patirtys, fiksuotos autorės šeimos narių atsiminimuose – lyginamuosiuose kalbos, mitologijos bei paprotyno pastebėjimuose. Primenami XIX a. tremtinių Rusijos Užvolgyje kaimai: lietuvių Čiornaja Padina, Talovka, Litovka ir ukrainiečių Krasnianska, jų gyventojų pasakojimai, užfiksuoti jaunimo bendrijos „Lituanika“ ekspedicijose 1988-91 metais.

Raktažodžiai: ukrainietiški ir lietuviški naratyvai, refleksija, istorinės situacijos.

Марина ГРИНЬОВА

Полтавський національний педагогічний університет
імені Володимира Короленка

Відповіді на освітні виклики під час війни на прикладі Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

У доповіді "Усвідомлення та відповіді на освітні виклики під час війни на прикладі Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка: виклики та перспективи розвитку" розглядається особливості функціонування освітніх закладів в умовах військового конфлікту. На прикладі Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка (ПНПУ) досліджено основні виклики, з якими стикається педагогічний університет, та шляхи їх подолання. Особливо увага приділяється впливу війни на освітній процес, зокрема питанням забезпечення фізичної безпеки студентів та викладачів, збереження матеріально-технічної бази та особливості навчального процесу. У доповіді аналізуються психологічні виклики, зокрема стан студентів та викладачів, і методи надання психологічної підтримки, що застосовуються в ПНПУ. Організаційні та адміністративні аспекти також є

кількістю компонентом дослідження. Вивчаються заходи щодо забезпечення безперервності навчального процесу, адаптації навчальних програм до нових умов та взаємодії з державними та міжнародними організаціями. Впровадження інноваційних технологій в освітній процес є однією з ключових тем дослідження. У доповіді розглядаються нові методики викладання та інтеграція сучасних технологій у педагогічному процесі. Окрема частина розповіді присвячена перспективам розвитку педагогічних університетів, включаючи можливості міжнародного співробітництва, розвиток наукових досліджень та роль університетів у післявоєнному відновленні країни. Стратегічні напрямки розвитку освітньої інфраструктури також знаходяться у фокусі дослідження. Узагальнення основних викликів та їх подолання, а також важливість розвитку педагогічних університетів, робить данну доповідь цінним джерелом для освітан та зацікавлених стейкхолдерів.

Ключові слова: освітні виклики, інноваційні методики навчання, педагогічні університети, психологічна підтримка, післявоєнне відновлення країни.

Вячеслав ЦВАТИЙ

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Дипломатія регіонів і туристична дипломатія Литовської Республіки в умовах трансформації системи міжнародних відносин XXI століття: інновації та промоція литовського туризму (досвід для України)

Трансформуючим, консолідуючим та інституціоналізуючим фактором ефективного регіонального розвитку – є різні види специфічних галузей дипломатії (туристична дипломатія, гастрономічна дипломатія, культурна дипломатія, публічна дипломатія, спортивна дипломатія, ветеранська дипломатія і т.д.). Литовська Республіка, як одна із трьох держав Балтії, і держава-член Європейського Союзу – має значний досвід інституціонального розвитку регіонального туризму і туристичної дипломатії. Туристична дипломатія, публічна дипломатія, культурна дипломатія і мовно-культурний діалог, міжкультурна комунікація в зовнішньополітичній діяльності – це перелік пріоритетних інструментів зовнішньої політики та дієвого інструментарію дипломатії в мондіалізованому світі XXI століття, у т.ч. – дипломатичних практиках України і Литви. Загалом, інституціональні процеси, пов'язані з розвитком міжнародного туризму та туристичної дипломатії у Литві, мають важливе значення для зростання економічного, соціального та культурного добробуту держави. Зростаюча серед закордонних гостей туристична та рекреаційна привабливість таких міст Литви, як Друскінінкай, Тракай, Паланга, Вільнюс, Клайпеда, а також гарне поєднання ціни та якості пропонованих послуг сприяють зростанню конкурентоспроможності на ринкові міжнародного туризму. Міжрегіональне співробітництво Литви та України у сфері розвитку міжнародного туризму та туристичних індустрій реалізується на основі державного та приватного партнерства. З практичного боку слід наголосити на важливості дипломатії регіонів, регіональних аспектів та дієздатних факторах конкурентоспроможності, а також подальшому розвитку міжнародного туризму та туристичної дипломатії в Литві в рамках прикордонного та транскордонного співробітництва. Модернізації та ефективності туристичних